

ПЕРЕДВИБОРЧА ПРОГРАМА
КАНДИДАТА НА ПОСАДУ
ПРЕЗИДЕНТА АН ВО УКРАЇНИ,
ДОКТОРА МЕДИЧНИХ НАУК,
ПРОФЕСОРА, ВІДМІННИКА ОСВІТИ
УКРАЇНИ, АКАДЕМІКА
ТАБАЧНІКОВА СТАНІСЛАВА ІСАКОВИЧА

Табачніков Станіслав Ісакович народився 1 травня 1940 р. у м. Комсомольськ-на-Амурі Хабаровського краю. **Середню освіту здобув у СШ № 2 м. Курахово Донецької області. Навчання продовжив у Кисловодському медичному училищі. Вищу освіту отримав на лікувальному факультеті Донецького медичного інституту.** З 1961 р. проходив військову службу фельдшером 90 ОУС ВВС; 1963 – 1970 рр. – студент медичного інституту, підземний фельдшер шахти Ганзівська – 2 ПО «Макіїввугіль». **По закінченні Донецького медичного інституту імені Максима Горького (ДонДМІ), 01 березня 1970 р. був призначений на посаду лікаря-психоневролога ЛТП УВД Мурманського облвиконкому міста Апатіти.**

З 06.09.1971 р. працював на посаді старшого лаборанта кафедри психіатрії ДонДМІ, а з 15.10.1973 р. – асистентом цієї ж кафедри. Кандидат медичних наук зі спеціальності «Психіатрія» (09.10.1973 р.), звання доцента отримав 25.11.1981 р.

20.07.1984 р. ВАКом СРСР С.І. Табачнікову присуджено науковий ступінь доктора медичних наук, у 1986 р. – вчене звання професора кафедри психіатрії ДонДМІ. З 01.01.1986 р. – засновник та завідувач кафедри психотерапії і психіатрії ФУЛ ДонДМІ, а з 28.06.1986 р. – завідувач кафедри психіатрії, психотерапії, медичної психології і наркології з курсом сексології ФПО ДонДМІ. У 1978 - 1986 рр. – перший заступник проректора з лікувальної роботи ДонДМІ, 1989 - 1991 рр. – Президент медичних та медико-технічних кооперативів СРСР. З 1992 р. по теперішній час – Президент Асоціації психотерапевтів і психоаналітиків України.

Уперше в Україні у 1992 р. професор С.І. Табачніков організував Донецьке Психоаналітичне Коло разом з Європейською (Франція) школою психоаналіза («Париж 8»), та здійснює підготовку кадрів (психотерапевтів і медичних психологів) з психоаналізу.

Своїми науковими працями професор С.І. Табачніков зробив вагомий внесок у розвиток психогігієни, психопрофілактики і психотерапії для сучасного промислового виробництва. Неодноразово брав участь у міжнародних виставках «Вугілля-83» (м. Донецьк) і «Вугілля-85»

(Чехословаччина), а також ВДНГ СРСР, УРСР з пропозиціями впровадження психогієни і психопрофілактики у вугільну, суднобудівну, металургійну, хімічну, атомну промисловості, за що був нагороджений однією золотою (1986), двома срібними медалями (1988, 1991) і двома дипломами учасника цих виставок.

Серед нагород проф. С.І. Табачнікова – відзнаки Міністерства освіти і науки України: нагрудний знак «Петро Могила» (2005) та «Відмінник освіти України» (2007); відзнаки: учасника презентаційного альманаху «Діловий імідж України» (2005; 2013); почесна відзнака Великого князя Володимира – Золотий хрест з бантом – за вагомий внесок у справу відродження духовності і патріотизму, виховання молоді незалежної України (2007); орден за співпрацю з внутрішніми військами України (2004); медаль МВС України (2004); медаль Верховної Ради України «За охорону здоров'я нації» (2012) та зірку «Патріот України» (2013); ювілейний пам'ятний знак «80 років Національній академії внутрішніх справ» (2012); медаль Верховної Ради України «Флагмани освіти і науки України» (2013); медаль Верховної Ради України «Флагмани сучасної медицини» (2014); медаль Верховної Ради України «Медична еліта України» (2014); Лист-Подяка Верховної Ради України «За вагомий особистий внесок у становлення та розвиток системи охорони здоров'я України» (2014); церковна медаль «За жертвність і любов до України» (2016); ювілейний знак – орден «Велика Україна» 25 років Незалежності (2016); орден князя Костянтина Острозького «За визначні заслуги у розвитку соціальної сфери благодійності та активну участь з реалізації соціальної політики в Україні» (2016); відзнака – почесний доктор Національного Університету Республіки Парагвай (2017).

Професор С.І. Табачніков брав активну участь у ліквідації наслідків аварії безпосередньо на Чорнобильській АЕС як керівник медичної бригади МОЗ України (з 04.10.1986 по 20.10.1987 рр.), а з 01.01.1988 по 30.06.1988 рр. був керівником реабілітаційно-оздоровчого центру для робітників ВО «Комбінат» (м. Чорнобиль) і ВО «Спецатом» (м. Прип'ять). За активну участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС нагороджений двома медалями Президента України (Жукова, 1998 та Захисника Вітчизни, 1999), десятьма Почесними грамотами та Подяками Штабу Цивільної оборони СРСР, двома Подяками Урядової комісії СРСР, Почесним знаком «Учасник ЛПА на ЧАЕС» (2001), Почесною відзнакою, приуроченою 15-ій річниці Чорнобильської трагедії, подяками Ради Міністрів СРСР і Міністерства оборони СРСР, Почесною нагородою «За Гуманізм» (1996) та орденом Герой Чорнобиля (2012) за рішенням Центральної Ради ВГОІ «Союз Чорнобиль України».

З 20.12.1999 по 15.10.2012 рр. – директор Українського науково-дослідного інституту соціальної і судової психіатрії та наркології МОЗ України (УНДІ ССПН). З 15.10.2012 р. – по теперішній час обраний за конкурсом завідувачем відділу соціальної та клінічної наркології УНДІ

ССПН МОЗ України (головна установа України з проблем соціальної і судової психіатрії).

З 2012 р. – заступник голови спеціалізованої Вченої ради інституту за спеціальністю 14.01.16 – психіатрія, член Апробаційної ради і Проблемної комісії зі спеціальності «Наркологія» УНДІ ССПН МОЗ України.

Професор С.І. Табачніков – засновник та головний редактор Міжнародного психіатричного, психоаналітичного та психотерапевтичного журналу АППУ та УНДІ ССПН МОЗ України, а також член редакційної ради журналів: «Вісник психічного здоров'я», «Науково-інформаційного вісника АН ВО України», «Журналу психіатрії і медичної психології», «Українського психоневрологічного журналу» та інших періодичних профільних видань України. Учасник багатьох міжнародних і всесвітніх конгресів з психіатрії, наркології, психотерапії та психоаналізу (Франція, Австрія, Німеччина, Польща, Канада, Греція, Іспанія та інші).

Під його керівництвом виконано та захищено 17 докторських і 23 кандидатських дисертації. Автор шести монографій. Науковий доробок сягає понад 500 наукових праць, співавтор 4^{-x} навчальних посібників.

2002 р. обраний академіком Академії наук вищої школи України. З січня 2004 р. – засновник і академік-секретар відділення з проблем охорони психічного здоров'я АН ВШ України, а з 2007 р. по 17 січня 2017 р. – віцепрезидент-головний учений секретар АН ВО України, з 18 січня 2017 р. – в.о. Президента АН ВО України. Серед відзнак АН ВО України – медалі «Святого Володимира», «Ярослава Мудрого», «О.О. Богомольця», «Івана Пулюя», «За успіхи у науково-педагогічній діяльності» та інші.

С.І. Табачніков постійно підвищує свій професійний рівень. Має вищі кваліфікаційні категорії з психіатрії, наркології, психотерапії та медичної психології.

ПЕРЕДМОВА

Шановні пані та панове! Дорогі колеги!

Українське суспільство має надзвичайно потужний освітній і науковий потенціал. На цьому тлі розвиток і утвердження вітчизняної науки та освіти є одним із найбільш актуальних напрямків діяльності влади не лише як чинник соціально-економічного прогресу, але і як невід'ємна і обов'язкова складова національної безпеки нашої держави, гарантія її суверенітету та державності в цілому. Слід усвідомлювати, що руйнація освіти і науки призведе до знищення України як держави на політичній мапі світу. Як кажуть у народі – немає освіти і науки – немає держави.

Тому перед АН ВО України постають такі задачі:

- Зупинити експерименти над українською освітою і наукою та докласти всіх зусиль для стабілізації стану справ у галузі.

- Усі інституції зобов'язані вести максимально можливу і ефективну освітньо-виховну та інформаційну політику, яка забезпечувала б потреби суспільства у патріотичному вихованні не лише молоді, а й дорослих громадян, формувати їх свідомість як справжніх патріотів нашої держави. Роль освітян і науковців неocenенна у вихованні нового покоління громадян – покоління УКРАЇНЦІВ.

- В українській освіті і науці має домінувати УКРАЇНСЬКА АУРА. Кожен студент, випускник, учень повинні бачити своє місце і свою роль в утвердженні української державності, в піднесенні авторитету нашої країни у світі. Той, хто позбавлений патріотизму, не утверджуватиме свою державність, а руйнуватиме її.

- Підписання Угоди про асоціацію між Україною та ЄС відкриває нові горизонти для міжнародної інтеграції вітчизняної науки і освіти. Водночас слід зазначити, що орієнтація вітчизняної системи освіти на зарубіжні новації не має призводити до її докорінної перебудови. Це повинно бути лише стимулом для переосмислення освітньої системи, порівняння її з європейськими та сучасними вимогами і стандартами з метою визначення шляхів та можливостей її удосконалення на новому етапі для зміцнення держави.

- Наукові дослідження, насамперед, повинні бути спрямовані на обґрунтування дієвих механізмів створення соціально-орієнтованої економічної моделі, яка б забезпечувала людиноцентристську державну політику в Україні.

- Враховуючи науковий та економічний потенціал галузей економіки, військово-політичний стан у державі, пріоритетними напрямками наукових досліджень та підготовки фахівців у ВНЗ України слід вважати агропромисловий сектор, національну безпеку, оборону, космічну галузь, літакобудування, кораблебудування, ІТ-технології, біотехнології та інші.

- Виконання поставлених завдань неможливе без належного фінансування з боку держави потреб науки і освіти, а тому потребує від уряду значного збільшення державного фінансування науки і освіти у пріоритетних галузях. Це дозволить, насамперед, оновити застаріле обладнання, і, відповідно, підняти наукові дослідження та підготовку фахівців на якісно новий технологічний рівень, що дозволить отримати відповідні наукові результати.

- На державному рівні запровадити більш активну та плідну співпрацю закладів освіти, наукових установ і дослідницьких вищих навчальних закладів з профільними іноземними закладами та установами щодо питань міжнародної інтеграції науки і освіти, організацію на державному рівні масштабних спільних конференцій, семінарів, круглих столів тощо з

обговорення актуальних наукових питань міжнародного та регіонального характеру.

ПЕРЕДВИБОРЧА ПРОГРАМА

Метою програми є збереження і всебічна модернізація АН ВО України, виведення її на загальноєвропейський і світовий рівень наукової, організаційно-інформаційної та громадсько-культурної діяльності, істотне підвищення престижу членства в Академії.

Умовою досягнення цієї мети є докладання зусиль для надання Академії статусу Національної, постійне впровадження інноваційних методів та технологій розвитку АН ВО України із збереженням кращих її традицій і досягнень.

Стратегія розвитку Академії ґрунтується на таких принципах, як: верховенство права; законність; гуманізм; академічна мобільність; свобода; патріотизм; професіоналізм; поєднання освіти, науки і практики та передбачає такі основні напрямки:

- забезпечення відповідності якості функціонування Академії європейським традиціям самореалізації особистості; забезпечення потреб суспільства; поєднання інтересів людини, суспільства та держави; визнання прав людини вищою соціальною цінністю;

- інтеграція освіти і науки, які забезпечуються Академією, у Європейський освітній простір;

- створення сприятливих умов для освітньої і наукової діяльності викладачів, студентів, аспірантів, докторантів;

- інтернаціоналізація діяльності Академії шляхом забезпечення можливостей академіків та членів-кореспондентів викладати, стажуватися та здійснювати наукову діяльність у вищих навчальних закладах країн Європейського Союзу;

- утвердження в діяльності Академії моральних цінностей соціальної активності, громадянської позиції, відповідальності, самоорганізації;

- утвердження та розвиток лідируючих позицій Академії в системі громадських організацій України;

- залучення студентів, аспірантів, докторантів до освітніх, наукових, культурно-масових заходів Академії;

- активізація діяльності Академії щодо отримання національних і міжнародних грантів;

- розвиток стабільних міжнародних зв'язків із провідними вишами країн Європейського Союзу шляхом впровадження програм обміну;

- збереження, розвиток та формування наукових шкіл і основних напрямків діяльності для подальших досліджень;

- організація зустрічей із видатними діячами культури, поетами, письменниками, представниками різноманітних конфесій;

- заохочення та сприяння закордонним науковим публікаціям академіків та членів-кореспондентів АН ВО України;

- організація та проведення наукових заходів Академії – конференцій, презентацій, круглих столів тощо;

- публічне оприлюднення та обговорення результатів діяльності Академії та її Президії;

- постійний розвиток і вдосконалення функціонування веб-сайту АН ВО України і видання Академії – Вісника АН ВО України (у двох версіях – електронній та друкованій);

- подальший розвиток і модернізація Академії як провідної громадської освітянської організації на основі поєднання як традиційних, так і новітніх методів наукового менеджменту з академічними свободами і колегіальністю в ухваленні важливих рішень.

Забезпечення подальшого розвитку Академії шляхом:

1. *Активної участі Академії в реформуванні системи вищої освіти України, сутність якого виявляється у:*

- перетворенні вищої освіти на передумову економічного розвитку, стабільності українського суспільства;

- підвищенні соціально-економічного статусу освітянина і науковця;

- переосмисленні наукових і освітніх стереотипів, що склалися за радянської доби;

- дослідженні понять, категорій та явищ, що сформувалися під впливом нових суспільних процесів;

- досягненні високого рівня якості вищої освіти, що забезпечить її конкурентоспроможність на міжнародному рівні;

- вихованні особистостей із глибоким почуттям патріотизму, критичним мисленням та твердою громадянською позицією.

2. *Сприяння залученню молодих учених до Академії та максимального використання наукового потенціалу досвідчених академіків через:*

- активізацію діяльності Ради молодих учених;

- проведення конкурсів на кращу наукову працю молодих учених;

- організацію наукових доповідей та повідомлень молодих учених на засіданнях Президії Академії;

- проведення наукових дискусій та методологічних семінарів на рівні Відділень Академії;

- збереження персонального складу академіків та апарату Президії;

- забезпечення надання статусу академіка членам-кореспондентам Академії, які захистили докторські дисертації.

3. *Сприяння інтеграції Академії у міжнародну науково-освітню спільноту через:*

- забезпечення відповідності діяльності Академії міжнародним стандартам;

- сприяння укладенню договорів про партнерство і співробітництво у науковій та освітній сферах з іншими громадськими організаціями, науковими та освітніми закладами Європи і світу;
  - участь Академії у міжнародних проектах Horizont-2020, Erasmus, Erasmus+КА 2;
  - сприяння участі членів Академії у міжнародних конференціях та симпозиумах;
  - заохочення закордонних наукових публікацій академіків та членів-кореспондентів Академії;
  - сприяння членству Академії у закордонних академіях.
- 4. Забезпечення стабільного фінансового становища Академії завдяки:*
- залученню іноземних учених до членства в Академії;
  - участі Академії у науково-освітніх програмах ООН та ЄС;
  - участі у міжнародних грантових програмах;
  - подальшому розвитку матеріально-технічної бази Академії, у тому числі і за рахунок спонсорських надходжень;
  - створенню заохочувального фонду Академії для матеріальної підтримки академіків, фінансування наукових пошуків молодих учених, видавничої діяльності;
  - роз'язанню проблеми постійного приміщення для Президії Академії.
- 5. Впровадження новітніх технологій в діяльності Академії, а саме:*
- активізації функціонування веб-сайту Академії;
  - постійного оновлення інформації про діяльність Академії та науково-освітні заходи;
  - модернізації управління та структури Академії;
  - впровадження єдиної електронної системи внутрішнього документообігу та звітної документації;
  - впровадження передового європейського досвіду в освітній та науковій сферах;
  - повноцінної інтеграції до Болонського процесу через поєднання наукової та навчальної діяльності.
- 6. Збереження морально-психологічного клімату в Академії шляхом:*
- впровадження вимог дотримання норм професійної етики;
  - розробки морально-етичного кодексу члена Академії;
  - сприяння збереженню атмосфери доброзичливості, взаємопідтримки та коректності у відносинах;
  - своєчасному розгляду всіх звернень та заяв академіків і членів-кореспондентів Академії;
  - сприяння самоврядовним процесам в Академії відповідно до вимог законів України «Про вищу освіту», «Про громадські об'єднання» та Статуту АН ВО України;
  - розвитку морального заохочення членів Академії, які досягли значних успіхів у професійній діяльності та популяризації Академії.

7. Реалізації виховної роботи в межах Академії, основними аспектами якої є:

- залучення аспірантів та студентів, які мають здібності до науково-дослідної роботи шляхом участі у наукових конференціях, підготовки публікацій до Вісника АН ВОУ;
- розвиток системи конкурсів на кращу наукову роботу докторантів, аспірантів та студентів, стимулювання та заохочення наукової діяльності молоді;
- формування у молодих учених відчуття поваги до діяльності Академії.

Реалізація заходів розвитку Академії є чинником збереження традицій академічної школи новітніх напрямків діяльності АН ВО України та повноцінної інтеграції національної освіти і науки до європейського освітнього й наукового простору.

**МАЮ НАДІЮ, ЩО ВАМ НЕ БАЙДУЖА ДОЛЯ НАШОЇ АКАДЕМІЇ
І РОЗРАХОВУЮ НА ВАШЕ РОЗУМІННЯ ТА ПІДТРИМКУ!**

**З повагою,
в.о. Президента
АН ВО України**

акад. С. Табачников

24 жовтня 2017 року

м. Київ

Супроводжувальна записка:

"Шановні колеги ! Усі охочі поставити питання кандидату у Президенти пишуть на електронну пошту: tabachnikov1940@ukr.net - С.І. Табачников